

OTOČ

listopad č. 37

**OTROKOVICKÝ
ODDÍLOVÝ
ČASOPIS**

O B S A H

- ÚVOD 2
- VÍKENDOVKA VEDOUČÍCH 3
- PŘEDSTAVENÍ CELOROČEK 4 - 5
- POTÁBOROVKA 5
- ZÁŽITKY Z VÝSADKU 6 - 8
- MISIJNÍ JARMARK 8
- PODĚKOVÁNÍ 9
- INDIÁNSKÉ TOTEMY 10 - 11

ÚVOD

Milí čtenáři, zdravíme Vás u prvního vydání OTOče v tomto školním roce. Po prázdninách, které utekly jako voda, se společně opět můžeme setkávat pravidelně v pátek a sobotu na schůzkách. S tím se samozřejmě pojí mnoho víkendových či jednodenních akcí, kterých od září už bylo také celkem mnoho. A ještě více nás jich čeká...

Aby vám nic z toho neuteklo, přinášíme vám souhrn kronik či představení celoroček všech skupinek a mnoho dalšího.

Děkujeme všem, kteří se na tomto vydání podíleli a přispěli články. Teď už vám jen přejeme hezké počteníčko a těšíme se na vás zase příště!

VÍKENDOVKA VEDOUČÍCH

Jak už to mnohá léta bylo v září, sjeli se vedoucí mladí a staří zhodnotit, jak se nám v oddíle daří a jak se děti na naše akce tváří.

Probrali jsme středověk (tábor) i víkendovky, plusů na nich jsme našli tisícovky. Přitom se díky kuchařkám dobře jedlo a pilo, takže naše naladění se vůbec neměnilo. (A ani jedno tělo se za celý čas neumylo.)

Energie jsme měli po plánování dost a pro jakoukoliv hru máme slabost, proto jsme nechali všech pohovek a pustili se do skládání vlaštovek.

Vlaštovky překonávaly rekordy výškové, poté jsme zaujali v další hře postoje bojové. Taky jsme dali šanci ukázat se našim pohybům u tance bumčiki bumčiki bumčiki bum.

Když jsme přestali organizovat a hrát, snažili jsme se něčemu naučit tentokrát. První pomoc každý vedoucí umí dát, s námi se nemusíte při blbnutí bát.

Po večerech za soumraku, pěli jsme a kecali u táboráku. Moc jsme za ty dvě noci nenaspali, přátelé, ještě že jsme spánek nedoháněli v kostele.

Ke konci víkendovky stačila jedna věc, Vyhlásit, kdo je nejlepší vedoucí přec. A já jsem dostala tuto cenu nejlepšího vedoucí a těším se s ostatními na zážitky s vámi budoucí.

Hanča Š.

PŘEDSTAVENÍ CELOROČEK

• TYGRÍCI

Tygríci letos mají téma celoročky - rytíři dobyvatelé. Každý z tygrů se snaží obsadit co nejvíce území. Území mohou získat pomocí toho, že vyhrají nějakou hru na schůzce. Po obsazení všech území budou moci obsazovat území druhých.

• MYŠKY

Tento školní rok nás s myškama čeká nelehký úkol. Je to poněkud tajná informace, ovšem vám jako věrným čtenářům si dovolíme lehce nastínit, o co se jedná. Myšky se momentálně nachází ve fázi výcviku na tajné špiónky. Jakmile jej dokončí, budou připraveny plnit tajné mise a řešit všemožné záležitosti. Více vám bohužel prozradit nemůžeme pro udržení diskretnosti naší PTAPŠ (Přísně Tajné Akademie Pro Špióny)

• ŽRALOCI

Žraloci se pro letošek stali závodníci formule jedna, kde bojují o post mistra světa pro Tomáckou sezónu 2023/2024. Kluci to nemají vůbec jednoduché, protože konkurence je velká a závody se jezdí každou schůzku. Je potřeba tedy vydělat pořádný balík peněz za hry, za účast nebo právě ze závodu, aby si mohli nakoupit co nejlepší komponenty do své formule a držet se na špičce žebříčku. Je však

důležité pamatovat na to, že jak u opravdových závodů, tak i u nás, kluky postihuje plno komplikací. Jako třeba životnost komponentů, počasí v závodu nebo prostě štěstí závodníka.

• ŽABKY

Žabkám letos bohužel nevyšel let na Jamajku, důvodů selhání je více, ale nejzjevnějším se zdá být blondatá kapitánka v kokpitu. Zřítily jsme se na tajemný ostrov uprostřed oceánu, a tudíž si budeme muset osvojit dovednosti potřebné k přežití v přírodě.

Naši celoroční hru jsme nazvaly ZTROSOTANCI ANEB PŘEŽITÍ NA TAJEMNÉM OSTROVĚ. Na nástěnce máme obří tropický ostrov plný záhadných zákoutí, která žabky mohou objevovat pomocí kroků získaných za body. Každý měsíc bude také možnost získat jeden odznak za ovládnutou dovednost, takže na konci roku budou holky ovládat celé Desatero ostrova. Zatím máme za sebou stavění přístřešku a poznávání stromů. Všechny zkušenosti získané tímto dobrodružstvím určitě využijeme na našem letním táboře i všude jinde v přírodě.

• POTKANI

Stejně jako poslední roky se i letos vedoucí Potkanů rozhodli nejet cestou pravidelného hraní celoročky. Během tohoto školního roku budeme mít s klukama několik výzev, ve kterých se každý může naučit něco nového, nebo se zdokonalit v něčem, co už částečně umí.

Snahou bude plnit i výzvy, které nebudou prospěšné jen nám, ale třeba i našemu okolí. O co půjde zjistí kluci při první větší výzvě na naší podzimní víkendovce. Mimo to se snažíme na každé schůzce bavit o tématech, které nás zajímají, ale taky o tom, co se třeba komu za daný týden povedlo či naopak.

• SLUNÍČKA

Nebát se udělat krok vedle, vyjít z komfortní zóny, zkusit něco nového... To všechno a mnohem víc čeká nejstarší skupinku holek - Sluníčka. Každý týden dostanou výzvu, se kterou si můžou obzvláštnit školní dny. Kdo daný úkol, ať už je sebešlápnější, splní, posouvá se na hrací ploše. Takže až uvidíte některou z holek dělat něco neobvyklého, víte, o co jde!

super hry a získávat další nápovědy. Večer si někteří taky zahráli oblíbené „Městečko Palermo“.

V neděli jsme hráli poslední a taky nejdůležitější hru. V okolí fary bylo rozmístěno několik indicií (hlavně těch, které jsme ještě nezískali). Úkolem bylo doplnit důležité informace do tabulky a tím odkrýt vraha. Když všechny skupinky odevzdaly svůj tip na vraha, šli jsme se sbalit a uklidit faru. Pak jsme šli na mši. Všechny pobavil místní pan farář svým kázáním a Honza B. svými vtipnými odpověďmi, které rozesmály celý kostel. Po návratu ze mše následovalo všemi očekávané odhalení vraha, v našem případě vražedkyně - Evženie z Leskublesku. Poté co se o ni postarala místní stráž, se už jen vyhlásila výherní skupinka a jeli jsme domů.

Potáborovku jsem si moc užila a bylo to super!

POTÁBOROVKA

V pátek 13. 10. jsme se všichni sešli na nádraží v Otrokovicích, abychom společně vyrazili na potáborovku do Sobotína zjistit, kdo zabil krále Tomíra. Vlakem jsme dojeli do Petrova nad Desnou, kde nám došlo, že zbytek budeme muset dojet pěšky. První nás vedoucí rozdělili do 4 skupinek po šesti členech a dostali jsme šifru. Když jsme ji vyluštili, mohli jsme vyrazit (každá skupinka s jedním vedoucím/instruktořem).

Výlet jsme šli po tmě jen s baterkami a sbírali jsme body na celkem čtyřech stanovištích, abychom pak získali co nejvíce indicií k informaci, kdo zabil krále Tomíra. Každopádně to stálo za to, protože na (pro většinu už známé) faře nás čekaly výborné těstoviny s boloňskou omáčkou.

Další den byl plný her a zábavy. Sice bylo venku mokro, ale to nám nezabránilo si zahrát

Terežka V.

ZÁŽITKY Z NOČNÍHO VÝSADKU

• TEREZKA, JANA, HANČA

Asi nikdy nezapomenu, když jsme se snažily dostat na Chlum a po cestě stáli policajti (kteří hned odjeli) a nějaký borec nám tam začal říkat, že nemůžeme budít policajty a ptal se, jestli nepotřebujeme pomoc. Pak nás nakonec po nějaké chvíli nechal a my se nějak dostaly až na Chlum ke kapli. Každopádně to byl velice zajímavý a tak trochu i děsivý zážitek.

• JOŽKA

Když byly všechny skupinky na cestě, tak jsme začali skládat Vojtovo auto spacákama a taškama, co chtěli převézt. Byla tu možnost, že půlku převezze Honza Staněk, který měl volno, ale my jsme se rozhodli, že to prostě všechno nacpeme najednou. Když už kufr praskal ve švech, začali jsme skládat i zadní sedadla, akorát protože jsme byli tři, tak musel někdo sedět vzadu. Takže tam seděl Tom Z. Kompletně jsme ho zaskládali, až mu trčela jenom hlava. Kdybychom to po cestě napálili do stromu, tak to Tom ani nepozná, protože byl ze všech stran obalený spacákama.

Nevím, jestli jste to slyšeli taky, ale na Strážné se něco (někdo) v dálce pořád smálo. Asi hyena :D.

První zastávka naší "Tour de Stanoviště" byl Chlum. Sešly se tam najednou skoro všechny skupinky. Krátce po našem příjezdu dorazila i skupinka Lexy. Chvilku hledali šifru, pak se s ní odebrali kamsi dozadu. Protože byli úplně poslední, řekli jsme si, že rovnou sebereme zbylé šifry a mapy, ale samozřejmě jsme se ještě předtím každé skupinky zeptali, jestli

mají mapu, která byla v eurosložce. Všichni (včetně Lexovy skupinky) nám to odkývali. Takže jsme všechno pobrali a posunuli se na další stanoviště. Tam nás krátce po příjezdu čekal telefonát od Danči Rafajové z Lexovy skupinky. Dozvěděli jsme se, že doopravdy mapu nemají. Naštěstí už (i přes to, že to Danča napoprvé popřela) šifru měli vyluštěnou, takže jsme jim mohli poslat rovnou screenshot místa další šifry.

• VERČA, ANIČKA, EMČA A JOŽKA

Vyhráli jsme v počtu nachozených kilometrů a nestydíme se za to! Jak se to všechno povedlo? Tady je malá ochutnávka našeho dobrodružného celonočního putování. Ze začátku to šlo zlehka, pak to přišlo. První šifra – správně trefeno. U čtvrté šifry přišla hláška, která nám změnila celý výsadek: nápovědu nepotřebujeme – DLVS, to bude určitě Dolní Ves!. Jenže nebyla a další typy jako Zadní a Přední vrch taky nevyšly, takže jsme si zašli 15 km navíc. Těsně před cílem (v 7:30) jsme

se rozhodli vypadat drsně a fresh: Hlavně na nás nesmí být poznat, jak jsme zničení, takže si dejte batohy na jedno rameno a těch posledních pět metrů nekulhejte. Za zvuku vítězoslavné hudby jsme nakráčeli do cíle. Patříčného přijetí se nám ale nedostalo – celý pokoj spal, včetně pořadatelů.

Výsadek jsme si (po svojem) užili, díky a za rok zas!

• TÝM AG POD VEDENÍM ŠTĚPKY A VERČI

Samozvaný navigátor našeho týmu – Jáchym Košárek – nekompromisně třimal v rukou mapu, přestože mu většina týmu neprojevila důvěru. V jednom bodě cesty nám oznámil, že musíme překonat na své trase dálnici. Nikdo si s tím nelámal hlavu,

dokud jsme nedošli k desetimetrovému srázu. Ukázalo se, že dálnice není dostavena. Sráz jsme bez zranění zdolali a obavy, že nás na staveništi přejede buldozer, byly uznány jako neopodstatněné vzhledem k času druhé hodiny ranní.

• STROM

Dost jsme se nasmáli, když nám po cestě z Tečovic na Chlum četl Sympaták příběh úplně doslovně, i se všemi citoslovci. Dobré tři minuty jsme poslouchali jen samé HUÍÍÍ, HUÍÍÍ, CHRCHLI, CHRCHLI, CHRCHLI atd. a nemohli jsme se přestat smát :D.

U rozhledny nad Hostišovou jsme vyluštěli „Vysílač nad Rackovou“, jenže u Rackové byly na mapě dva vysílače. Jeden byl podle mapy víc nad Rackovou, takže jsme se vydali k němu, ale když jsme se k Rackové blížili, svítil jen ten vzdálenější. Nechtěl jsem s tím neosvětleným ani ztrácet čas a chtěl jít rovnou na ten blikací, ale kluci mě nakonec překecali, že když už to máme po cestě, stavíme se i na ten neosvětlený. Moc po cestě to sice nebylo, celou dobu jsem v duchu nadával, protože to byl fakt hnusný kopec a šli jsme napřed

mokrou trávou, a pak přímo přes pole, ale kluci věřili, že je to ten správný vysílač. Když jsme se k němu konečně dostali – docela znechuceně jsem obcházel plot a hledal šifru, a světe div se – našel jsem ji! Obdivuju organizátory, že ji dali i na takové méně dostupné místo, protože jsem tomu vůbec nevěřil, a díky klukům, že se nenechali překecat a stáli si za tím, abychom se tam podívali a ušetřili jsme si tak asi 3 km.

• LUCKA, STÁZKA, LIDUŠKA, ANIČKA, ELLA A BĚTKA

· Lůca vypadala s šátkem na hlavě jako mimoň a její škodolibý úsměv při zjištění, že má rozvázanou tkaničku a Stázka jí ji musí zavázat, byl k nezaplacení.

· Myslíme si, že Marťas musel spolu se svým týmem používat zakázané čakry na teleportování, neboť byli na místě dřív, přestože z šifer vyšli až po nás.

· Ella si za celý výlet vyplývala svůj zásobník nářků a ke konci to zalomila i na polňačce, na které jsme nasbíraly tolik bahna, že jsme byly každá tak o 2 kila těžší.

· Ale alespoň jsme si zahrály na extrémní agenty a třikrát jsme dokázaly týmy, které nás pronásledovaly, svést z cesty a ztratit se jim.

• LEXA, DANČA, VERČA, VOJTA A DAVID

Naše skupinka byla jasný aspirant na vítězství, teda pokud by výsadek vynechal

část s luštěním šifer. To se krásně ukázalo asi na 5. stanovišti u vysílače na Rackové. Po nalezení šifry a jejím otevření na nás vykoukl papír s různými písmenky, kdy po náhodném počtu písmenek vždy následoval znak π . Všem bylo hned jasné, že to bude mít něco společného s morseovkou, ale ve 3 ráno už nám hlava nepracovala tak, jak má, a tak jsme po dvaceti minutách otevřeli nápovědu, protože po dlouhém bádání a různých návrzích nic nevycházelo. A hele! Nápověda nám řekla, že to je opravdu morseovka. Takže jsme zjistili pěkný kulový, a ještě zabili hodinu času, jako trest za nápovědu. Deprimovaní životem a taky trochu výsádkem nás napadla nová taktika, jak přijít na zjištění. Radši než

to luštit, projdeme 3 možné vesnice a jejich místa, kde to může být. A tak jsme začali. První Žeranovice. U kostela nic. U kaple? Taky nic. Tak tedy směr Horní Lapač. Tam teda taky nic, a protože nás cesta vedla přes staveniště nové dálnice a měli jsme všichni na botách nalepené bláto, donutilo nás to, znovu si sednout, boty očistit a zkusit ještě jednou mrknout na tu šifru trochu jinými očima. π ď, π řvej, π řnkej. No jasný! Vždyť to jsou slova, jen musíme rozlišit dlouhé anebo krátké pí, které pak zapadá do morseovky. A tak jsme zjistili, že to nakonec nebylo opravdu ani jedno místo, kde jsme byli, ale až zámek Přílepy.

PODĚKOVÁNÍ

Dávno, to jste ještě mnozí nebyli ani na světě, někdy před +-16 lety, kdy jsem byla asi v 6. třídě, dostali jsme ve škole na vyplnění dotazník. Týkal se našeho volného času, jak často chodíme na hřiště a zda bychom ocenili, kdyby si tam s námi hráli starší kamarádi. V té době mi to připadalo skoro nesmyslné, ven jsme chodili každý den, pokud jsme neměli nějaký kroužek, a nikdy jsme neměli nouzi o program. Čas šel a já byla na střední škole, ovšem cestou domů jsem nevidala sídliště plné dětských part, málokde hrál někdo nějakou hru s míčem, občas jsem aspoň zaslechla "stop zem"... Když už byly nějaké děcka venku, spíš seděly na lavičkách a hrály hry na mobilu apod. Tehdy jsem si vzpomněla na onen dotazník. Možná, kdyby se těm děckám někdo věnoval a naučil je alespoň některé z her, kterými jsme se bavili my, nebo které jsem znala z oddílových schůzek, tak by si venku na mobil ani nevzpomněly. Něco takového se mi honilo hlavou. Sama jsem se ale nikdy neodvážila něco takového nabídnout a tehdy jsem kolem sebe asi neměla nikoho, s kým bychom se do něčeho takového pustili. A zas uplynula nějaká doba a já ten nápad pomalu pouštěla z hlavy, protože nebylo v mých časových silách dojíždět z výšky z Olomouce každý den do Otrokovic i když věřím, že mnozí tehdejší mí spoluvedoucí by do něčeho podobného mohli mít chuť. Avšak asi jsem někdy něco o té své myšlence vypustila před jedním ze svých bráchů, anebo jsem to ani neřekla? Kdo ví, už jsem hlava dřává, třeba to má jen podobně nastavené jako já...

A právě JEMU patří mé velké PODĚKOVÁNÍ! Za to, že se už 5 let (pokud jsem to našla dobře v zápisech z Louskáčků :D) stará a pečuje o oddílové hřiště a že rozjel program, který nabízí děckám z okolí, že volný čas se dá trávit i jinak než u elektroniky :) Moc a MOC děkuji VŠEM HRŠIŠTÁKŮM, kteří se pravidelně každý

týden minimálně jeden den děckám na hřišti věnují! Od covidu vnímám, že se málokde nachází jedinci, kteří by byli ochotní za něco nést zodpovědnost, něco pravidelně dělat pro druhé, vůbec to není samozřejmost. Děkuji i rodičům, kteří tomuhle fandí a pustí své ratolesti, aby se věnovaly jiným i když doma by se taky našla nějaká práce. Rve mi srdce, když vidím v kočárcích děti, ve věku mých dětí, a mají v ruce mamčin mobil, aby nezlobily.

Máte můj velký OBDIV, moc vám fandím a přeji vám, abyste nepřišli o nadšení. A taky věřím, že se v oddíle najdou další, kteří po vás přeberou štafetu. Myslím si, že z vás má obrovskou radost Don Bosco v nebi!

Bývalá vedoucí Pája

INDIÁNSKÉ TOTEMY

Pozn. Sympatáka: Indiánské totemy jsou mezioddílové klání, ve kterém se různé oddíly (v letošním roce oddíl z Holešova a z Bystřice pod Hostýnem) poměřují v orientaci v lese, taktice a sportovním nadání. Při této aktivitě účastníci ujdou nebo uběhnou desítky kilometrů, porovnají se v mrštnosti a současti je i přežití v přírodě. Celá akce probíhá v Ochozech u Bílavska a samotná hra trvá 24 hodin.

Když jsme se dopravili na místo, většina naší výpravy se pustila do prvního úkolu. Postavit tarp. Zprvu se to jevilo jako jednoduchý úkol, který ostatní skupiny zvládly za pět minut, ovšem naši stavaři dostali skvělý nápad. Postavit tenhle stan kolem stožáru. Ze začátku to vypadalo jako zajímavá myšlenka, ale ne moc praktická. Ovšem elita našeho oddílu tento nejjednodušší nápad převedla v realitu za méně než dvě hodiny, čímž značně překonala očekávání. Po této fyzicky i

psychicky náročné činnosti se ti šarmanější a sociálně zdatnější z nás (Jonda s Fandou) vydali, ve stylu Honzy Zavřela, okouzlit nějaké ty holky z ostatních oddílů. Tato mise se jim od začátku dařila a skoro celou následující noc s nimi prokecali. Další den ráno jsme se v klidu sbalili (až na Jondu, který hledal svou mikinu, kterou v noci zapůjčil jedné dívce...) a připravili na začátek hry.

Poté, co jsme si vylosovali stejný směr jako minulý rok, jsme si vyslechli spoustu narážek stylu: „Zkuste dojít dál než k altánku“, ty po nás ale sklouzly jako kapky deště po skle. Za chvíli však odbila devátá hodina, což znamenalo, že vyrážíme na cestu. Po dvaceti minutách intenzivní chůze jsme došli na ideální místo a založili tábor. Následně jsme se vydali hledat ostatní skupinky. Naší elitní průzkumné skupince stačilo jen 45 minut na to, aby objevila další tým (Bystřiči). Hledání ostatních týmů ovšem taková hračka nebyla. A po dalším (cca 5hodinovém) neúspěšném hledání se průzkumníci vrátili na domovské stanoviště. Tam na ně čekal už velice vytuněný tábor s maskovací stěnou, která kryla i táborák. Byl to zcela geniální nápad, až na pár drobností. Problémem bylo, že tato krycí stěna byla: zaprvé ze suchého listí a zadruhé byla necelých třicet centimetrů od plamenů ohně. V nestřeženém okamžiku naše krásná zástěna začala hořet. Všichni začali v rychlosti lít na krycí stěnu jakoukoliv vodu, co byla po ruce. Tento požár byl nakonec úspěšně uhašen a pět statečných z naší skupinky se vydalo na výpravu s cílem vzít Bystřiči všechny totemy.

Následně jsme se přes pole, další pole, pole s kukuřicí, kde se Jonda popral s divočákem, dostali až ke stanovišti našich soupeřů. Naším plánem bylo, že Vojta Čambala pomocí svého štíhlého těla, ve tmě těžko rozeznatelného od těla modelky, je odvábí pryč od jejich stanoviště a ostatní vezmou totemy. Tento plán se zcela vydařil a naše výprava slavila první úspěchy, k našemu cíli byly ovšem potřeba minimálně ještě tři další výpravy. Následující dvě proběhly poměrně hladce a podle našich očekávání. Při poslední cestě jsme si pečlivě připravili plán, jak ukradnout velký totem, který byl za pětinašobek bodů malého totemu. Shodli jsme se, že Fanda vezme velký totem a ostatní ho budou chránit. Při tomto plánu všichni plnili svou roli a Fanda, který byl pronásledován jedním ze soupeřů, se s velkým totemem vrhl do kukuřičného pole, kde zalehl. Deset vteřin nato do kukuřičného pole vběhl i jeho pronásledovatel, na což Fanda instinktivně zareagoval. Začal chrochtat. Jeho pronásledovatel zcela uvěřil Fandově imitaci, a proto raději rychle vyběhl z pole, ze kterého si neodnesl svůj velký totem, jak očekával, ale jen něco v kalhotách. Franta se už bez větších problémů vrátil do našeho tábora.

Zbytek výpravy šel zpátky po rovné cestě, která je dovedla, na všemi známé, rozcestí U Altánku, kde spal jeden z Bystřičáků. Jonda

navrhoval, že ho vzbudí sladkým polibkem, ale zbytek radši zvolil obejít ho. Jakmile jsme se vrátili do tábora, tak jsme si všichni s Frantou zatančili oslavný tanec. Následovala noc, na kterou jsme si rozvrhli hlídky. V noci se na

nás ale nikdo neodvážil a tak jsme ji v klidu přečkali. Za svítání se Vojta a Michal vydali hledat ostatní skupinky. V táboře mezitím hlídali Jonda a Anežka (zbytek ještě spal). Anežka však po chvíli podlehla ospalosti a vzhůru zůstal jen Jony. Ten však při myšlence na jeho blondýnku z Bystřice také náhle usnul. Tuhle chvilku nepozornosti využili naši soupeři

a okradli nás o pět totemů (čímž jsme ztratili první místo). Naší průzkumné skupince se sice povedlo najít druhou skupinku Holešova, té ale zbýval už jen jeden totem, a tak se s nimi radši spojili a šli hledat, dosud neobjevený, první Holešov. Hledali po celý zbývající čas, až do poslední chvíle, úspěch na ně ovšem nečekal.

Následně se přes celý les vydali zpátky do našeho tábora. Tam jsme se pomalu a v klidu sbalili a postupně vypravili na tomáckou základnu, kde na nás čekaly ostatní skupinky. Po vyhlášení, kde jsme zjistili, že jsme na druhém místě, následoval jako každý rok raut s opékaným prasátkem. Pak jsme odjeli domů.

Sestava našeho týmu:

Jonda Zaoral, Franta Zaoral, Luke Fabrika, Pája Šibravová, Anežka Norková, Michal Pernička, Vojta Čambala a Vítek Čambala + Tom Zaoral a Sympaták

Michal Pernička a František Zaoral

OTOČ

OTrokovický Oddílový Časopis

Časopis vydává turistický oddíl mládeže TOM 1419 Otrokovice

Redakce: Verča Šibravová (sibravova.verca@gmail.com),

Danča Rafajová (danca.rafajova@seznam.cz)

www.tom-otrokovice.cz • www.fb.com/TOMICIOTROKOVICE

Za podpory města Otrokovice